

K S O L SOKOLÍK

1
1974

Věstník tělocvičné jednoty S o k o l München



Dr. M. Tyrš

8. srpna 1884 v rakouském Oetzu
tragicky zahynul zakladatel Sokola,
dr. Miroslav T y r š .

Čest jeho památce!

P á r s l o v ú v o d e m . . .

Sestry a bratři, dostává se Vám dnes do rukou první číslo Věstníku mnichovské tělocvičné jednoty Sokol.

Mnichovská jednota navazuje nejen na bohatou činnost Sokola v zahraničí, jehož činnost se datuje od r. 1865, kdy v St. Louis /USA/ byla založena první sokolská jednota v zahraničí, ale i na starou tradici Sokola vůbec. První mnichovská sokolská jednota byla založena již před 1. světovou válkou a jejím členem byl i vynikající český malíř Josef Mánes.

Rovněž po 2. světové válce se její tradice obnovují. Pak přichází rok 1968, Pražské jaro je poraženo a na západ přichází nová vlna emigrantů, většinou příslušníci mladší generace, kteří o činnosti Sokola vědí již jen z vypravování pamětníků. Přicházejí, ale i starší, v jejichž srdcích Sokolstvo žije nadále. A jsou to oni, kteří se rozhodli, že oživí Tyršovu myšlenku.

Po ročních přípravách, dne 23. března 1974 se konala v mnichovském domě Setkání 1. Valná hromada. Sešlo se 28 členů a četní hosté ze Švýcar, Vídně, Wiesbadenu, Ingolstadtu a Mnichova.

Za zvuků všesokolské znělky přinesl vlajkonoš, doprovázený dvěma dorostenkami v národních krojích, státní vlajku do zasedací síně. Předseda přípravného výboru bratr Jožka Pejskar uvítal přítomné členy a hosty. Na prvním místě byl pozdraven bratr František Kroutil, člen Ústředí československého Sokolstva v zahraničí a starosta švýcarského okrsku. Dále byla přivítána župní náčelnice západoevropské župy sestra Marie Komárková.

Byly přečteny pozdravné dopisy Sokolské župy vídeňské a Sokola z Paříže. Vyjadřovali v nich radost nad oživením Sokola v Mnichově a nabídli svou spolupráci. Také pozdravný telegram Československého ústředního svazu v Německu byl velmi srdečný.

Přípravný výbor podal krátkou zprávu o dosavadní činnosti a volební komise pak přednesla návrh výboru.

Starostou byl jednomyslně zvolen bratr Josef Paul, náčelníkem bratr Honza, náčelníci sestra Alena a 10 dalších členů výboru.

Nově zvolený výbor složil sokolský slib do rukou bratra Františka Kroutila.

Po srdečných slovech bratra starosty promluvil ke shromážděným bratr Kroutil.

Po přestávce byl předveden film Ing. Oty Češky z Vídně o sletu svobodného Sokolstva v r. 1972 ve Vídni.

Valná hromada mnichovské jednoty byla ukončena československou státní hymnou.

1. Valná hromada tedy skončila, ale činnost naší jednoty začala. Součástí naší činnosti je také tento Věstník, který má informovat nejen vlastní členstvo, ale i ostatní sokolské jednoty v západní Evropě a zámoří.

Tak jako na každé "novince", tak i našem Věstníku shledáte nějaké chyby. Nenechávejte si je pro sebe, sdělte nám je a my se vynasnažíme, aby to další číslo bylo lepší.

Pomozte nám v naší práci!

Nazdar!
-redaktor-

S r a z v O e t z u .

Dne 8. srpna 1884 v rakouském Oetzu tragicky zahynul zakladatel Sokola, dr. Miroslav Tyrš.

Naše sokolská jednota se rozhodla uctít památku tohoto muže, proto uspořádala ve dnech 1. - 3. června 1974 sokolský výlet do Oetzu.

V sobotu byl uspořádán slavnostní táborák, kde shromážděné uvítal bratr starosta. Poté předal slovo bratrovi Jožkovi Pejskarovi, který přiblížil posluchačům život dr. M. Tyrše. Zhodnotil jeho dílo a význam Sokola vůbec.

Za zvuků sokolské písně zapálil bratr Hájek, zástupce švýcarského Sokola, táborák. Dlouho do noci zněly Ótztalem sokolské a národní písně a nad plameny se opékaly vuřty.

V neděli se všichni přítomní sešli v místní faře, při Bohoslužbách, kde pan farář vzpoměl na zakladatele Sokola. Za zvuku sokolského pochodu se vydal k tragickému místu slavnostní průvod s věnci a kyticemi.

U pamětní desky, kterou nechala zhotovit Americká obec Šokolská, bylo dvěma minutami ticha vzpomenuo tragické umrtí dr. Miroslava Tyrše.

Všichni jsme si slíbili, že jeho myšlenku budeme hlásat a rozšiřovat dál.

Po společném obědě se konala volná zábava, někteří se vydali na Obergurgl, jiní jeli dokonce lyžovat.

Někteří měli i to štěstí, že se setkali s 95-ti letou stařenkou, která jako čtyřleté děvčátko prožila smutné chvíle 8. srpna 1884.

Sokolský výlet do Oetzu se tedy vydařil, ale co tomu všemu předcházelo, o tom vypráví následující článek sestry Aleny Benešové.

H l a d k ý p r ů b ě h .

Nikdy jsem si nemyslela, že bych měla organizační talent.

Nevím, proč se někteří známí domnívají opak. Řekla bych, že pouhá snaha nestačí. Jen si vzpomenete na Oetz.

Jistě, začlo to idylicky krásně. Když jsme tam jeli na obhlídku, byl den jako vystřižený ze stoletého kalendáře.

Tmavá, jarní obloha, dole teplo, kytičky a zeleno, na horách sníh a svítivé ledovce. Báječně nám to klapalo. Velitele četnictva jsme chytli mezi dveřmi, věnec byl objednan obratem ruky a problém, kdy pořádat zájezd, bleskově vyřešen informací turistické kanceláře. Fara hezky na kopečku a pan farář laskavý. Ukázal nám nejen zápis o Tyršovi, ale i starožitné skříně, truhly a dveře. Pan starosta se vyskytoval později, zato byl velmi stručný, což je velká výhoda při jednání s úřady. V růžové náladě, že vše jde tak hladce, jsme obhlédli pár hotelů - společná ubytovna byla zahrnuta do prohlídky starožitností na faře - a s jedním majitelem jsme se dohodli, že nás rád přijme.

Z dřívějších dob /proč říkat z mládí/ nám zůstal smysl pro směr a cíl, takže jsme takměř na poprvé našli cestu k pamětní desce.

Možnost táboráku nám pan starosta přislíbil, dokonce určil i místo, ale pěkný den se už chýlil ke konci a tak jsme se spokojili výborným plánkem Oetzů a okolí. Netušili jsme, kolik překážek se nám ještě navrší na cestu. Počítali jsme, kolik nás do Oetzů přijede, dvacet? - Jožka optimisticky doufal ve 30 - 50 účastníků, nikdo by však nevěřil a já už teprve ne, že se jich nejvíce rozhodne až po uzávěrci. Bylo nás tam pak 75, ale nesmím předbíhat události. V nejlepších přípravách nám odřekl objednaný hotel, jehož bazén jsme líčili zájemcům v nejmodřejších barvách. Na společnou ubytovnu přišla ještě jiná parta, ale to vše se vyřešilo. Bylo to snad "blýskání na časy"? Ano, počasí je nepřítelem táboráků a vypadalo to s ním bledě. Když naše rozvědka vyjela v pátek z Mnichova, vyprovázela nás pořádná bouřka. Utěšovali jsme se, že Oetz je daleko, má jiné počasí a určitě tam neprší. To je pravda, nepršelo, ale jen při příjezdu. Mám bouřky vlastně ráda, ale tahle mi šla na nervy. Táhla se za námi a nad Innem se spojila s dalšími, takže naše činnost byla provázena menším hromobitím. To nic, hurá a obalit směrovky do plastiku. Měli jsme štěstí, že jsme pana faráře potkali ve městě, moc to však nepomohlo. Objednal si nás na sobotní dopoledne, na stejnou hodinu jako pan starosta. Zařizování, jež jsme chtěli odbýt v pátek, se přesunulo na sobotu a dešť houstl. Rozhodli jsme, že zjistíme alespoň místo na táborák. Snad lilo ještě víc, ale to jsme ani nepozorovali při romantické jízdě neznámými serpentínami po blátivé a strmé cestě kolem divokých skal směrem na Piburgersee. Byli jsme odhodláni, byť zmoklí, najít, za každou cenu najít nám předurčené místo. Cesta skončila, vlastně tabulka zákazu jízdy byla naším mezníkem. Chtěli jsme vystoupit... ach, já zapoměla říct, že mezitím nastal večer, mraky se ploužily hluboko pod námi, my v nich, že v té vesnici a v těch mracích pouliční osvětlení nějak nefungovalo. No a když jsme otevřeli dveře auta, bylo na silnici tolik vody, že jsme mysleli, že omylem parkujeme přímo v jezeru. Nevypadalo to na to, že před půlnocí přijdeme věci na kloub a tak jsme trochu zdeptaní jeli zpět do hotelu. Ubezpečovali jsme se vzájemně, že se to do zítřka určitě vyprší, že velké deště netrvaly dlouho, že někde bude jistě schované suché dříví a v nejhorším, že nám asi nebude pršet v neděli na průvod - ale přiznám, že jsme měli moc malou dušičku. Proč bychom se jinak ptali po větším sálu, nahlíželi do kamen v ubytovně, zda by se tam dala improvizovat pečeně na rožni, přš bychom cítili neurčité bolení hlavy? Ubytování jsme měli dobré, spaní horší. V pět ráno jsme suše konstatovali, že neprší, jen kape. S tvrdými houskami začal pro nás tvrdý den. Dojet pro vuřty, dojít k lesníkovi, lesník nebyl doma, zpět na úřad, taky nic a honem na faru. Pan farář se nám velmi věnoval, Ivo rozvážně fotografoval zápis o Tyršovi a při řeči o dřevu nás pan farář poučil, že se tam může v lese klidně sbírat chrastí. Byl moc hodný, opravdu, dokonce nám vlastnoručně našel hraníčku suchého dříví na podpal. Jenže čas letěl. Společná ubytovna se naplňovala, bratr Pepa tam uváděl do příslušných komnat, zatím co Honza s Vaškem obíhali trať průvodu. Ve městě jsme objevili

první účastníky s odznáčky a když jsme s určitými obtížemi obrátili znovu auto u fary, volali na nás, co mohou pomoci. "Řežte proutky", na víc jsme se nezmohli. Ale strach, že nám starosta uteče, byl zbytečný; stihli jsme jej právě, když se na minutu objevil ve své úřadovně. Hlavně, že jsme se dozveděli, že je vše povoleno a my tedy nekonáme nic ilegálního. Vítání neznámých hostů bylo propleteno se zdravením známých tváří. Zbývalo ještě tábořiště a dřevo. Když jsme jeli na Piburg, sluníčko pomalu prosvítalo a když jsme tam uviděli naši směrovku, zdálo se vše v suchu. Směrovka nás dovedla za bratrem starostou, který kondičně rázným krokem obešel jezero, tábořiště nenašel, ale humor neztratil. Tvrdohlavost se asi dědí, protože poznámka; "No to je pěkná organizace, ani nevědí, kde bude táborák!" vyprovokovala Nađu k prorocké větě: "Táborák je ohlášen na čtyři hodiny a ve čtyři taky bude!"

Blížilo se k dvanácté a my hledali, přibylo nás, hledalo nás víc. Když už jsme uvažovali, že změním parkoviště na tábořiště, našly se stopy bývalého campingu a při dotazu po majiteli pozemku jsme trefili na majitele samého. Zdálo se, že situace je zachráněna. Šipka přibitá, pití slíbeno už jen nasbírat dříví. Není v okolí mnoho lesů, které by byly propachtovány, podařilo se nám však v právě takovém sbírat dříví. Vzbudili jsme tím vytrvalý odpor u pachtýře a nedal se ničím oblomit. Ochotní Sokolové a Sokolky řezali proutky, shrabovali seno, hráli volejbal, ale dřevo, dřevo nebylo. Zoufalost situace se asi obrážela na mé tváři, když jsem - ohánějíc se jménem faráře jako zaklínadlem - prosila o dřevo jiného sedláka. Pomohlo to, dali dřeva víc než dost. Ukázalo se později, že ten sedlák byl také kostelníkem. Pamatujete se, jak Ivo instaloval bufet, jak Franta volal na pomoc další, když nemohl dořezat ten velký strom? Divili jsme se, ale ono nepršelo, ba bylo příjemně teplo, večer vyšly i hvězdy a měsíc. Když Jožka překonal nástrahy natáčecí šňůry a dolíčil nám život Tyršův, zahořel táborák a písně zazněly a zněly dlouho do noci.

Posuďte však sami, zda možno mluvit o hladkém průběhu, přijmete díky za přiložení ruk či rukou k dílu a nesuďte přísně. Já nikdy netvrdila, že mám organizační talent.

Sestra Alena Benešová
- jednatelka -

Členská schůze Stop 22.X.1974 Stop 18.30 hod. Stop

V úterý 22. října se koná v knihovně /II.poschodí/ Domu setkání, München 5, Rumfordstr. 21, od 18.30 hod. členská schůze.

V hlavní části programu si připomeneme sokolský výlet do Oetz. Zúčastnění si tak budou moci hezké chvílky v Oetz znovu připomenout, těm kteří neměli možnost tam s námi být, tuto událost přiblížíme.

Přijďte všichni! Přiveďte své známé!

Nazdar!

P o h l e d d o d ě j i n S o k o l a :

Protože je mezi náma řada nových, mladých členů, kteří toho o Sokole vědí velmi málo, rozhodli jsme se, že se v každém čísle "podíváme" do dějin Sokola. Jindy vyprávěním pamětníků si přiblížíme některé důležité události a období. Dnes začneme se stručnými dějinami.

- ...první sokolská jednota byla založena v Praze, dne 16. února 1862
- ...prvním starostou byl zvolen Jindřich Fügner, když kníže dr. Rudolf Turn-Taxis, navrhovaný za starostu, prohlásil, že by volbu nepřijal. Jeho náměstkem byl zvolen dr. Miroslav Tyrš, otec sokolské myšlenky
- ...první stanovy vypracoval dr. Miroslav Tyrš a dr. Julius Grégr
- ...název Sokol se do názvu tělocvičného spolku dostal až v r. 1865, ačkoliv už v prvních stanovách byl "sokol v letu" uznán za spolkový znak
- ...první schůzka byla 27. března 1862 na Střeleckém ostrově v Praze, kde starosta Fügner navrhl tykání a oslovování "bratře" a "sestro", Fügner na schůzku přišel v červené košili a to byl počátek sokolského kroje
- ...pozdrav "Nazdar" byl návrhem bratra Josefa Baráka, českého vlasteneckého spisovatele, heslem jednoty bylo po Tyršově návrhu stanoveno "Tužme se!"
- ...první sokolský slet se konal v červnu 1882 a byl oslavou dvacetiletého trvání Sokola, konal se v Praze na Střeleckém ostrově
- ...8. srpna 1884 zasáhla Sokol smutná zpráva, v Ötztalu /Rakousko/ tragicky zahynul dr. Miroslav Tyrš
- ...první sokolské vystoupení v zahraničí se konalo 9 a 10. června 1889 v Paříži na XV. sjezdu Unie francouzských gymnastů
- ...VI. všesokolský slet roku 1912 byl zároveň I. sletem Svazu slovanského sokolstva, myšlenka Sokola zasáhla všechny slovanské země
- ...první slet ve vlastním státě, v Masarykovém Československu, se konal r. 1920 a zazněl na něm poprvé Sukův pochod "V nový život"
- ...IX. všesokolský slet v Praze r. 1932 se konal na památku 100. narozenin dr. M. Tyrše

- ...v r. 1938, přestože situace v celé Evropě byla vážná, se konal další, v pořadí X. všesokolský slet
- ...vkročením německé armády na československé území byl zahájen i sokolský odboj
- ...prvním starostou po r. 1945 byl zvolen dr. Antonín Hřebík, náčelníkem dr. Miroslav Kavalír a náčelnicí Marie Provazníková
- ...XI. a vlastně poslední všesokolský slet doma ve vlasti se konal v létě r. 1948 a podstatě ukončil bohatou a slavnou činnost Tyršova Sokola v ČSR
- ...organizace s názvem Sokol existují i po r. 1948, ale nás, Tyršův Sokol to již není
- ...Sokol, ale nezaniká, lidé nezapomínají, ti co mají možnost zakládají nové jednoty, tentokráte mimo svoji vlast
- ...starostou Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí je dr. Antonín Hřebík /USA/, místostarostové Marie Provazníková /USA/, dr. Mikuláš Ferjenčík /USA/ a Antonín Sysel /Rakousko/
- ...23. března 1974 se scházejí zájemci o další sokolskou činnost v mnichovském domě Setkání a zakládají další jednotu v zahraničí

/Údaje byly čerpány ze Stručných dějin Sokolstva, které vydalo Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí./

"P r v á" m e z i n á s i !

Mnohým není třeba dále vysvětlovat, kdo "Prvá" je. Pro nezasvěcené je to sestra Marie Provazníková, která přijede mezi nás.

V pátek, ^{20. 10.} 8. listopadu 1974, v ^{10.00} 19.00 hod., ve velkém sále Domu Setkání /München 5, Rumfordstr. 21/ bude s ní uspořádána beseda.

Sestra Marie Provazníková věnovala celý svůj život Sokolu. Již v r. 1923 si ji cvičitelský sbor žen zvolil za místonáčelnici. V r. 1931, kdy pro nemoc odstoupila náčelnice sestra M. Malá, převzala vedení žen právě ona. V této funkci zůstala vlastně až do konce, do doby, kdy Tyršův Sokol přestal doma, ve vlasti existovat.

Sestra Marie Provazníková pracuje v Sokole i nadále, odchází do zahraničí a má nemalou zásluhu na vytvoření Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí, kde zastává funkci místostarosta.

Přijďte si popovídat s naší "Prvou".

Cvičitelská škola.

Ve spolupráci s Ústředím Československého Sokolstva v zahraničí bude ve dnech 2. - 10. listopadu 1974 uspořádána v naší jednotě cvičitelská škola.

Tuto školu povede člověk nejpovolanejší, bývalá náčelnice Sokola, dnes místostarosta ÚČS v zahraničí, sestra Marie Provazníková.

Jak sama poznala, mladé členstvo o Sokole vůbec nic neví, členstvo středního věku se na něj pamatuje jen ze žactva a dorostu a starší za těch 26 roků hodně zapomělo. A ani tělocvikáři, amaterští i odborníci, si neuvědomují, co je v sokolském tělocviku zvláštní a zásadní, odlišné od tělocviku jak je pěstován v jiných organizacích.

Proto nám sestra M. Provazníková tuto školu sama nabídla. Škola má především pamatovat na budoucí vývoj, je tedy určena nejen pro starší cvičence a cvičenky, ale i pro dorost.

Věříme, že pochopíš i Ty cíl cvičitelské školy a zúčastníš se také.

Cvičitelská škola proběhne střídavě v tělocvičně a v některé místnosti Domu setkání. Přesný časový a místní rozvrh bude oznámen později.

Zájemci o cvičitelskou školu se přihlásí u náčelníka, bratra Honzy Truncíka.

Nazdar!

Ať to "frčí" . . .

"Ať to frčí", tak končivaly všechny zápisy prvního českého klubu "skiáků", převedeno do dnešní mluvy, prvního českého lyžařského klubu.

Neboť mezi námi je také několik nadšenců pro běh na lyžích a chceme, aby nám to v zimní sezoně na řadě Volksskilaufech "frčelo", rozhodli jsme se, že s přípravou začneme již nyní. Popularita běhu na lyžích, je od roku větší, heslo "Langläufer leben länger" mluví za všechno.

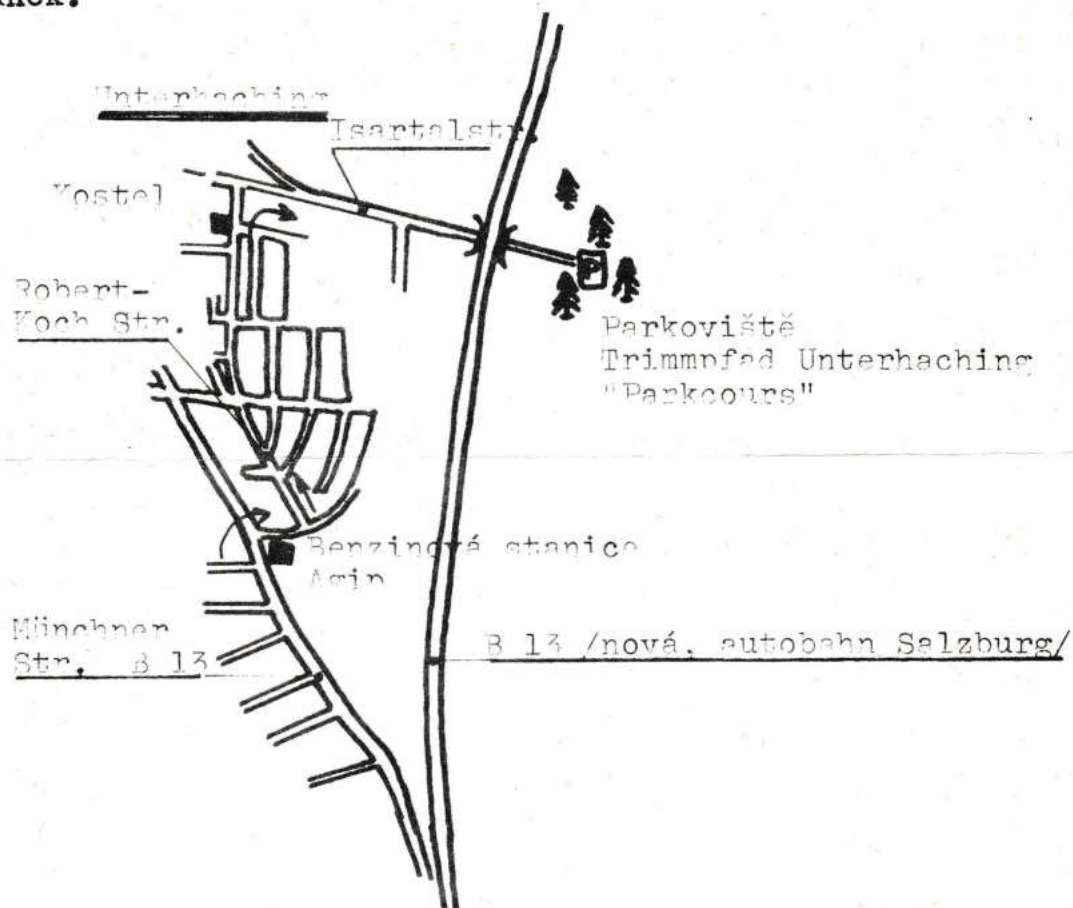
Během celé zimní sezony jsou pořádány závody, které jsou přístupny veřejnosti. Trať bývají různě dlouhé, od 20 km, 50 km až po závody přes 70 km. Některé získaly již velké popularity a tak se již mezi závodníky nemluví jen o tradičním Vasově běhu ve Švédsku, ale je znám i Koasalauf na 72 km v Kitzbühelu, mnichovský Volksskilauf - Müncher Kindl Cup na 40 km, bavorský Skilanglauf "Auf König Ludwig's Spuren" v Oberammergau, který svou délkou 90 km patří k nejdelším závodům na světě, a další a další.

Abý náš start na těchto závodech byl úspěšný, abychom úspěšně hájili sokolské barvy pořádáme pravidelné treninky na "Parkcoursu" v Unterhachingu /Perlacher Forst/, kde je vyznačena běžecká, lesní trať s dvaceti překážkami resp. s místy s předepsanými cviky. Trať je určena nejen pro aktivní sportovce, ale hlavně pro širokou veřejnost.

A tak může přijít kdokoliv, všem nám poskytne zábavu, lyžařům pak dobrou přípravu pro sezonu 74/75.

Na trať vybíháme pravidelně ve čtvrtek, v 17.30 hod..

Jak se Parkcours či Trimpfad najde ukazuje následující plánec.



P ř i j ě t e v š i c h n í !

-on-

Nazdar!

V í t e , ž e ? ? ?

- ...se účastníme na uspořádání folkloristického pásma "Naše vlast", které se koná v sobotu, 26. října 1974 ve 20.00 hod., v Künstlerhausu, München, Lenbachplatz 8. Po programu tanec. Vstupenky u bratra náčelníka.
- ...byl založen plesový výbor, který připravuje II. reprezentační ples Čechů a Slováků v Mnichově. Ples se bude konat 10. ledna 1975, pravděpodobně v sálech hotelu Regina
- ...připravujeme Mikulášskou nadílku, na 1. února Šibřinky a další a další
- ...hodláme založit lyžařský oddíl se specializací pro běh na lyžích. Na závěr sezony 74/75 bude uspořádán přebor jednoty
- ...v zimní sezoně počítáme s účastí na řadě Volksskilaufech, 26. ledna 75 Marcialonga /Itálie/, 2. února 75 Münchner Volksskilauf, 9. února 75 Koasalauf /Rakousko/, 9. března Engadin Skimarathon /Švýcarsko/, 16. března Auf König Ludwig's Spuren,.....

S l o v o m a j í č l e n o v é v ý b o r u :

Jednatelka:

Tělocvičná jednota Sokol München byla po více než ročních přípravách vzbuzena znovu k životu na valné hromadě dne 23. března 1974 v Mnichově. Starostou řádně zvoleného výboru byl zvolen bratr Josef Paul.

Další členové výboru jsou: dr. Alena Benešová - jednatelka, Jan Trunčík - náčelník, Alena Trunčíková - náčelnice, Irena Formanová - pokladník, Vlasta Kadlecová - vzdělavatel, Vladimír Beneš, Václav Fořt, Ivo Jüttner, dr. Vlad. Vachalec, Líba Polášková, Marie Paulová a Josef Pejskar.

Přihlášených členů je 66, z toho mužů 29, žen 29, dorostu 8. Cvičení, které se koná každou středu od 19.00 hod. v tělocvičně volksschule, Boschetsrieder Str. 35, mimo školní prázdniny, se zúčastní 20 - 25 členů.

Podniky : Úspěšná účast na II. zimních hrách záp. evrop. Sokolstva v Malbunu 3. března 1974 /20 účastníků/.

Sraz v Oetzau ve dnech 1.-3. června 1974, celkem 75 účastníků. Tělocvičná jednota se podílí na krajských podnicích, které pořádá Česká sociální pomoc v Německu.

Náčelník - náčelnice:

Již je tomu skoro 2 a půl roku co se sešel přípravný výbor Sokola. Od té doby se toho hodně změnilo, hodně událo.

To nejdůležitější, zásluhou České sociální pomoci jsme získali tělocvičnu a cvičíme.

Cvičíme všichni společně, to znamená družstvo mužů, ve kterém jsou i dorostenci a žáci a družstvo žen, taktéž s mladšími cvičenkami.

Mnohdy je skutečně těžké temperament mladších sladit s rozvážeností starších cvičenců a cvičenek. Když ještě k tomu připočteme malou tělocvičnu i malý počet náradí, který je nám k dispozici, zdála by se situace kritická.

Ale já si myslím, že tomu tak není. Jsme zkrátka dobrá parta a chodíme do cvičení rádi.

On ten Tyrš měl pravdu, když propagoval heslo "Ve zdravém těle, zdravý duch!". A my se snažíme toto heslo nebo odkaz vyplnit.

Dá se říci, že průměrná návštěvnost v tělocvičně je 10 bratrů a až 15 sester pro cvičení. V minulém roce jsme se sešli 35x. Pochopitelně, když přijde doba dovolených, chřipková epidemie nebo i dobrý fotbal v televizi, je nás méně. Ale to jsou úkazy všeobecně známé.

Také mimo tělocvičnu jsme aktivní, pod vedením bratra Oty se úspěšně rozbíhá trenink běhu na lyžích. O sobotách a nedělích také nezapomínáme. Vždy se najde dost lidí, kterým učarovaly Alpy. Minulou zimu jsme se zúčastnili II. zimních her záp. evrop. Sokolstva. Zásluhou našich děvčat jsme získali dvě pěkná druhá místa /sestra Kronenbergová a sestra Nejtková/. Sokolská myšlenka ještě žije, a my se snažíme aby žila a rozkvétala dál, abychom ji mohli předat jako štafetu další generaci.